

Příloha k protokolu o SZZ č. ....
FF JU v Č. B.
Vysoká škola: .....
bohemistiky
Ústav: .....
19.1. 2010
Datum odevzdání posudku: .....

Bc. Lucie Švecová
Studentka: .....
.....
Jed. nav. st. Bohemistika
Aprobace: .....
Recenzent: **Mgr. Veronika Broučková, Ph.D.**
Vedoucí diplomové práce:
Prof. PaedDr. Vladimír Papoušek, CSc.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Dekadence v kontextu moderny.

.....
(téma)

Autorka se ve své práci věnuje tématu české dekadence 19. století a jejímu pokračování ve století dvacátém. V úvodu své práce si klade otázky po prolínání nastupujících uměleckých směrů předválečné moderny (kubismu, futurismu, expresionismu) a dekadentních prvků v dílech J. Karáska ze Lvovic, Arnošta Procházky, Jana Opolského a Emanuela z Lešehradu. Toto téma se ukazuje být velmi nosné, protože všichni jmenovaní autoři se po odeznění hlavní vlny dekadentní tvorby neodmlčeli, ale tvořili dál, v jejich díle je však markantní nástup nových směrů a proudů. Autorka tyto skutečnosti reflektuje avšak v její metodě se ukazuje jako brzda přílišná rigidnost v rozlišování časových hranic, do nichž uzavírá trvání jednotlivých proudů. Charakteristika poezie pak spíše připomíná chemický rozbor, který usiluje vyzkoumat, v jakém přesném množství je ten který chemický prvek přítomen. Tato metoda autorku také svazuje při charakterizaci jednotlivých směrů, které jí nedovolují přestupovat příliš své hranice. Významný expresionistický motiv dvojnictví v Karáskově Baladě o dvojníku, který se objevuje také u expresionistů jako byl R. Weiner nebo J. Chaloupka, pak autorka oslabí konstatováním, že jde o mírné směřování k expresionismu. Další nevyužitou expresionistickou aluzí je postava mága Cagliostro v Karáskově *Románu Manfréda MacMillena*, který už svou záhadnou identitou a tajemnými schopnostmi může odkazovat na dr. Caligariho a slavný expresionistický film, ale také na otázku hranic života a smrti, převtělování a okultismu, které zdaleka nebyly inspirací pouze pro dekadenty ale specifickým způsobem využívali tohoto diskurzu právě expresionisté.

Adeptka bohužel nevyužila mnoha různých řečí, které se v tvorbě pozdní dekadence u autorů objevovaly, k hlubší analýze. Přesto je třeba ocenit podrobnou interpretaci a pozornost věnovanou dílům, která se právě díky době, v níž vycházela, díky neaktuálnímu směru

dekadence, k němuž se ostentativně hlásila, dostala na okraj pozornosti literární veřejnosti. Například Lešehradova poezie z dvacátých let evidentně epigonsky usiluje o zachycení řeči avantgardy, ačkoliv mezi ni nikdy nebyla kladena, což však mohlo být autorkou více využito a rozpracováno. Podobně je poměrně málo akcentována síla expresionistického slovníku Jana Opolského, který pro autorku zůstal melancholickým dekadentem. Právě tato skutečnost ostentativního příslušení k dekadenci a zároveň změna slovníku, která se vkrádá subverzivně a implicity do řeči pozdních dekadentů, je kruciólním bodem, místem střetu, které vyzývá k otázkám. Jako zajímavá a pro další zkoumání podnětná se jeví kapitola o reflexi dekadentů očima modernistů, zde Jaroslava Haška. Tímto závěrem tak autorka pěkně a výstižně charakterizovala pokračování dekadence a proměnu její reflexe ve dvacátém století.

(Textu by přispěly pečlivější jazykové korektury, aby nedocházelo k takovým překlepům jako např. „T. S. Elita“ - s. 18, „Marie Eleaté z Ježíše“ – s. 37, „Kadinskij“ - s. 19. atd.)

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **velmi dobře**

podpis recenzenta bakalářské práce

Českých Budějovicích 19. 1.

V ..... dne 2010

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	--------------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte